

رابطه ادراک از نحوه فرزندپروری والدین با هوش هیجانی

The relation of perceived parenting with emotional intelligence

Mohammad Ali Besharat

University of Tehran

Mahsa Sadat Asghari

General Psychology

Hadi Bahrami Ehsan &

Nima Ghorbani

University of Tehran

محمدعلی بشارت*

دانشگاه تهران

مه‌س‌اسادات اصغری

روان‌شناسی عمومی

هادی بهرامی احسان و

نیما قربانی

دانشگاه تهران

Abstract

The present study investigated relation of perceived parenting with emotional intelligence. The aim of was to investigate the kind of relation of perceived parenting including the dimensions of involvement, autonomy support, and warmth with emotional intelligence and its components including emotion appraisal, emotion utilization, and emotion regulation in late adolescence. A total of 352 undergraduate students (142 boys, 210 girls) from University of Tehran were included in this study. Participants were asked to complete the Perception of Parents Scale (PPS) and the Emotional Intelligence Scale (EIS). All dimensions of parenting showed a significant positive association with emotional intelligence and its components. The dimension of perceived parental warmth (especially of the mother) and perceived autonomy support predicted changes of emotional intelligence and its components, respectively. Findings also indicated that changes of emotional intelligence could be predicted by perception of maternal and parental parenting in boys and girls, respectively. It can be concluded that the way the parental warmth is perceived, is one of the most effective factors in determining the degree of children's emotional intelligence.

Keywords: family, involvement, autonomy, warmth, emotion regulation

چکیده

در این پژوهش رابطه ادراک از نحوه فرزندپروری والدین با هوش هیجانی مورد بررسی قرار گرفت. هدف، مطالعه نوع رابطه فرزندپروری ادراک‌شده شامل ابعاد مشارکت، حمایت از خودپرویی و مهرورزی با هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن شامل ارزیابی هیجان‌ها، بهره‌وری از هیجان‌ها و تنظیم هیجان‌ها در سال‌های پایانی نوجوانی بود. تعداد ۳۵۲ دانشجو (۱۴۲ پسر، ۲۱۰ دختر) در مقطع کارشناسی دانشگاه تهران در این پژوهش شرکت کردند. از آزمودنی‌ها خواسته شد مقیاس ادراک از والدین (PPS) و مقیاس هوش هیجانی (EIS) را تکمیل کنند. نتایج نشان داد که تمامی ابعاد فرزندپروری با هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن رابطه مثبت معنادار دارند و ابعاد مهرورزی (به ویژه مهرورزی مادر) و حمایت از خودپرویی والدین می‌توانند به ترتیب تغییرات مربوط به هوش هیجانی و مؤلفه‌های آن را پیش‌بینی کنند. نتایج پژوهش همچنین نشان داد که در پسران ادراک از فرزندپروری مادر و در دختران، ادراک از فرزندپروری هر دو والد توان پیش‌بینی هوش هیجانی را داشت. بر اساس نتایج این پژوهش، می‌توان نتیجه گرفت که چگونگی ادراک از مهرورزی والدین یکی از مهم‌ترین عوامل اثرگذار بر هوش هیجانی فرزندان است.

واژه‌های کلیدی: خانواده، مشارکت، خودپرویی، مهرورزی، تنظیم هیجان

*نشانی پستی نویسنده: تهران، صندوق پستی ۶۴۵۶-۱۴۱۵۵، پست الکترونیکی: besharat@ut.ac.ir

Received: 14 Feb 2012 Accepted: 08 Jun 2011

دریافت: ۸۹/۰۴/۲۲ پذیرش: ۹۰/۰۳/۱۸